

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.683

Dosar nr. 2618/1/2014

Ședința publică din 11 iulie 2014

Complet compus din:

Angela Dragne	- Președinte
Florentina Dragomir	- Judecător
Luminița Livia Zglimbea	- Judecător

Magistrat asistent : Simona Dănăilă

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. a fost reprezentat de procuror Matieșescu Elena

S-a luat în examinare cererea de strămutare formulată de petentul **Voiculescu Dan**, pentru strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului 25497/3/2012**(255/2014) al Curții de Apel București - Secția a II-a Penală.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns petentul Voiculescu Dan, asistat de apărătorul ales, avocat Mateuț Gheorghe.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Conform art. 369 alin.1 Cod de procedură penală, instanța a procedat la înregistrarea desfășurării ședinței de judecată cu mijloace tehnice audio, stocarea realizându-se în memoria calculatorului.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, după care:

La interpelarea președintelui completului dacă înțelege să mai susțină cererea de suspendare a judecării cauzei, invocată în scris, apărătorul ales al petentului, avocat Mateuț Gheorghe a învederat că nu mai susține această cerere.

În continuare, apărătorul ales al petentului Voiculescu Dan a solicitat încuviințarea depunerii de înscrisuri în completarea celor depuse odată cu cererea de strămutare, respectiv, articole din presă și acte doveditoare privind modul de desemnare a completului de judecată la Curtea de Apel

București, din care rezultă că, la data de 30.06.2014, judecătorii din complet funcționau în cadrul Tribunalului București, iar la data de 01.07.2014 au participat la judecarea cauzei în dosarul aflat pe rolul Curții de Apel București

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea cererii privind administrarea probei cu înscrisuri, având în vedere motivele invocate în cererea de strămutare și înscrisurile depuse deja la dosar, anterior primirii informațiilor înaintate de Curtea de Apel București. Totodată a învederat că înscrisurile ce se solicită a fi depuse, respectiv, hotărârile Colegiului de Conducere și cele ale Consiliului Superior al Magistraturii, sunt publice și se regăsesc pe site-ul acestor instituții.

Înalta Curte, după deliberare, a încuviințat depunerea de înscrisuri solicitate de apărătorul petentului, constatând proba ca fiind administrată.

Nemaifiind alte chestiuni prealabile, în temeiul art.73 alin.5 Cod de procedură penală, instanța a acordat cuvântul pe cererea de strămutare.

Apărătorul ales al petentului Voiculescu Dan a depus note scrise și în esență a solicitat admiterea cererii de strămutare.

Întemeiat pe dispozițiile art. 71 Cod de procedură penală, a solicitat să se constate că există suspiciuni rezonabile că imparțialitatea judecătorilor este afectată datorită împrejurărilor cauzei și calității părților. A arătat că această împrejurare rezultă din presiunea mediatică excesivă care a afectat imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel București și care este fără precedent, cu referire la articolele din presă și emisiunile televizate ce privesc acest caz, și investirea completului de judecată desemnat cu soluționarea cauzei în apel, fiind două chestiuni de fapt ce rezultă din înscrisurile depuse.

În legătură cu aspectele menționate, a apreciat ca relevantă împrejurarea că, prin intermediul mijloacelor media a fost inoculată opiniei publice ideea falsă că petentul Voiculescu Dan ar fi fost implicat în săvârșirea unor presupuse infracțiuni de corupție de care a fost acuzat unul din membrii completului inițial investit cu soluționarea apelului, cu scopul evident de a exercita presiuni asupra tuturor judecătorilor curții de apel în legătură cu soluționarea cauzei respective.

Astfel, din conținutul înscrisurilor depuse la prezenta cerere mai rezultă și că prin presă s-a inoculată opiniei publice ideea falsă că termenul de prescripție al răspunderii penale s-ar împlini la sfârșitul anului 2014, tocmai pentru a presa judecătorii curții de apel să urgenteze soluționarea cauzei, susținându-se fără temei această idee.

În completare, a susținut că, în esență, respectarea principiului duratei rezonabile a procesului penal nu reprezintă un motiv de strămutare, în sine, dar în situația de față, declarațiile date în presă au avut scopul de a se obține o soluție de condamnare a clientului său.

În legătură cu cea de a doua chestiune de fapt pe care o consideră importantă și care se desprinde din temeiul de drept invocat, și anume, modalitatea în care a fost desemnat completul de judecată, după ce, din

motive obiective, ambii membrii ai completului inițial investit s-au aflat într-o imposibilitate efectivă de a continua judecata și de a respecta principiul continuității completului de judecată, a arătat că din cuprinsul hotărârii Colegiului de Conducere al Curții de Apel București, includerea judecătorilor Camelia Bogdan și Mihai Alexandru Mihalcea în completul de judecată s-a realizat la o dată anterioară datei la care au început să funcționeze în cadrul instanței arătate.

Astfel, desemnarea celor doi magistrați judecători s-a validat prin hotărârea Colegiului de Conducere al instanței la data de 27 iunie 2014, iar promovarea efectivă a acestora ca judecători în cadrul curții de apel s-a realizat la data de 01.07.2014, conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii.

A mai susținut că din conținutul unui înscris depus în dovedirea cererii, răspunsul la o solicitare înaintată Tribunalului București, rezultă că ambii judecători, la data de 30.06.2014 încă activau în schema tribunalului, judecătorul Bogdan Camelia avea ședință de judecată, iar judecătorul Mihail Alexandru Mihalcea era planificat pentru a asigura serviciul de permanență.

Invocând Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a apreciat că desemnarea completului de judecată trebuie să fie bazată pe imparțialitatea acestuia, în acest sens pronunțându-se Curtea Europeană în cauza Cooper versus Marea Britanie ori modalitatea în care a fost desemnat completul de judecată investit cu soluționarea cauzei la Curtea de Apel București pune în discuție nu numai nelegala compunere a instanței dar și încălcarea flagrantă a principiul distribuirii aleatorii a cauzelor, iar dispozițiile art. 354 alin.3 Cod de procedură penală privind continuitatea completului, text care se referă la membrii acestuia nu la numărul completului.

Conform Regulamentului de ordine interioară al instanțelor, în situația în care nu se poate asigura continuitatea, cauzele se repartizează aleatoriu, pentru a da posibilitatea membrilor completului de judecată de a studia dosarul, ori în prezenta cauză, cei doi magistrați nu au avut timpul fizic pentru studierea actelor dosarului.

A treia chestiune pe care a considerat-o esențială în susținerea motivelor cererii de strămutare rezultă și din atitudinea vădit ostilă a completului, care încă de la debutul ședinței de judecată din data de 01.07.2014 a luat o măsură procesuală asiguratorie importantă, fapt ce demonstrează suspiciunea rezonabilă cu privire la lipsa de imparțialitate a instanței. În acest sens a invocat hotărârea CEDO, Ionuț L. Tudor versus România din 24 iunie 2014 în care Curtea a statuat că atunci când instanța ia o măsură procesuală, datorită întinderii și importanței acestei măsuri se poate aprecia dacă este sau nu garantată imparțialitatea judecătorilor, iar Curtea de Apel București a respins toate cererile și excepțiile invocate de Dan Voiculescu, inclusiv cea care viza nelegala compunere a completului și

care nu a fost înaintată spre soluționare completului următor, fiind respinsă de același complet.

În același sens, apărătorul a mai învederat instanței că, în practica judiciară s-a stabilit că și acest caz poate constitui un motiv de strămutare, independența și imparțialitatea judecătorilor fiind o condiție esențială de asigurare a dreptului la un proces echitabil, prevăzută expres în art. 6 paragraful 1 al CEDO, rezultând totodată, și din recomandarea (2010)12 a Comitetului de Miniștri ai Consiliul Europei, în care s-a stabilit că judecătorul trebuie să acționeze liber de orice presiuni externe și trebuie să fie perceput ca imparțial.

Concluzionând, a solicitat Înaltei Curți ca în raport de dispozițiile art. 74 alin.2 Cod de procedură penală, să admită cererea și să dispună transmiterea cauzei la o instanță de același grad, iar în ceea ce privește actele deja efectuate de Curtea de Apel București, a solicitat să se mențină ca valabile doar audierea inculpaților și să fie anulate dispozițiile de respingere a cererilor și excepțiilor precum și măsurile asigurătorii luate în apel.

La interpelarea instanței, petentul Voiculescu Dan a arătat că este de acord cu susținerile apărătorului său și în completare, a susținut că într-un stat de drept instituțiile trebuie respectate, ceea ce a făcut mereu, dar persoanele din cadrul instituțiilor nu trebuie confundate cu însăși instituția din care fac parte. A considerat că a nu fi de acord cu o anumită persoană nu echivalează cu noțiunea de lipsă de respect față de instituția pentru care vremelnic persoana respectivă este investită.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea cererii de strămutare formulată, ca neîntemeiată, având în vedere motivele invocate în scris și expuse oral de apărătorul petentului.

În referire la faptul că s-a făcut o legătura între petent și unul dintre membrii completului inițial investit cu soluționarea cauzei sale în apel, a susținut că, față de înscrisurile depuse, din care rezultă că în cauză sunt desemnați alți judecători, completul inițial, din motive obiective nemaiputând soluționa dosarul, acesta nu este un motiv de strămutare, în sensul celor prevăzute expres de dispozițiile legale.

A considerat că mediatizarea unei cauze nu este un motiv de strămutare, raportat și la calitatea inculpatului, dar și la perioada în care dosarul s-a aflat pe rolul instanțelor - la Înalta Curte de Casație și Justiție, la Tribunalul București de două ori și în prezent la Curtea de Apel București.

În continuare, a apreciat că aspectele invocate de apărare, în sensul că instanța de apel a respins toate cererile și excepțiile invocate, nerespectând dispozițiile legale și că instanța nu ar fi imparțială, sunt nefondate, instanța de apel pronunțându-se motivat asupra tuturor excepțiilor aceste susțineri fiind condiții ce țin de fondul cauzei și nu de prezenta cerere, astfel că nu pot duce la concluzia că judecătorii nu ar fi imparțiali.

În legătură cu cele menționate, a considerat că dispozițiile art. 71 Cod de procedură penală cu privire la existența unei suspiciuni rezonabile că este afectată imparțialitatea judecătorilor datorită calității părților sau există posibilitatea tulburării liniștii publice nu sunt îndeplinite, apreciind că inculpatul prin atitudinea sa procesuală, dându-și demisia în repetate rânduri din parlament a făcut ca dosarul să fie judecat în fond de Tribunalul București și în apel de Curtea de Apel București.

În concluzie, conform art. 74 Cod de procedură penală a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

ÎN ALTA CURTE,

Asupra cererii de strămutare de față,

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 04.07.2014, petentul Voiculescu Dan a solicitat strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului 25497/3/2012**(255/2014) al Curții de Apel București - Secția a II-a Penală, arătând, în esență, că imparțialitatea magistraților investiți cu soluționarea cauzei, ar putea fi afectată datorită mediatizării cauzei și presiunii mediatice la nivelul Curții de Apel București creându-se o ambianță nefavorabilă înfăptuirii justiției.

S-a menționat, totodată, că odată cu presiunile efectuate asupra judecătorilor investiți să soluționeze cauza în care acesta apare ca parte, s-a încercat și inducerea în eroare a opiniei publice, susținându-se în mod neîntemeiat că judecătorul Mustață Stan i-ar fi cerut bani pentru a da o soluție favorabilă în cauză și că ulterior, s-a încălcat principiul distribuirii aleatorii a dosarului, existând astfel o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor este afectată.

Verificând actele și lucrările dosarului, Înalta Curte constată că pe rolul Curții de Apel București a fost înregistrat dosarul 25497/3/2012**(255/2014) având ca obiect infracțiuni prevăzute de Legea nr.78/2000 și Legea nr.656/2002.

În informațiile comunicate de Curtea de Apel București s-au prezentat etapele pe care le-a parcurs dosarul a cărui strămutare se solicită și s-a arătat că motivele concrete invocate de petiționar în susținerea cererii de strămutare nu sunt de natură a conduce la aprecierea potrivit căreia acesta nu ar beneficia de o judecată imparțială și obiectivă a cauzei pe rolul Curții de Apel București.

În informațiile primite, s-a considerat că nu se pot reține elemente de natură să conducă la existența vreunei urme de îndoială asupra imparțialității și obiectivității judecătorilor investiți cu soluționarea cauzei sau la concluzia că, pe rolul Curții de Apel București, nu ar exista condiții pentru desfășurarea unui proces echitabil.

Înalta Curte, examinând cererea de strămutare în raport cu motivele invocate și cu informațiile comunicate de Curtea de Apel București, constată că în cauză, cerințele art. 71 din Codul de procedură penală nu sunt îndeplinite.

Potrivit art. 71 din Codul de procedură penală, "Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, (...) atunci când există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată datorită împrejurărilor cauzei, calității părților ori atunci când există pericol de tulburare a ordinii publice".

Un prim aspect invocat de petent în susținerea cererii de strămutare a dosarului nr. 25497/3/2012**(255/2014) al Curții de Apel București - Secția a II-a Penală a vizat modalitatea în care au fost desemnați să facă parte din complet judecătorii Camelia Bogdan și Mihai Alexandru Mihalcea de către Colegiul de Conducere al Curții de Apel București, petentul arătând împrejurarea că nu s-a respectat principiul distribuirii aleatorii a dosarelor, desemnarea ambilor membri ai completului de judecată realizându-se la o dată anterioară numirii efective la instanța curții de apel.

Referitor la acest aspect, Înalta Curte reține că, repartizarea judecătorilor pe complete de judecată s-a făcut în considerarea dispozițiilor din Regulamentul de ordine interioară și având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.730 din 18 iunie 2014, potrivit căreia promovarea efectivă a judecătorilor Camelia Bogdan și Mihai Alexandru Mihalcea la Curtea de Apel București se va realiza începând cu data de 01.07.2014. Prin urmare, susținerile petentului că în aceste condiții judecarea cauzei s-a realizat de către un complet a cărui imparțialitate a fost afectată, nu pot fi primite.

În susținerea cererii de strămutare petentul a invocat și împrejurarea că mediatizarea intensă a dosarului Curții de Apel București a creat o ambianță nefavorabilă îndeplinirii justiției, fiind afectată imparțialitatea judecătorilor.

Înalta Curte reține că mediatizarea intensă a dosarului nu constituie un motiv care să justifice strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad, determinat de împrejurarea că imparțialitatea judecătorilor nu poate fi afectată de dezbaterile publice în mass media (scrisă/vorbită), în contextul în care într-o societate bazată pe ordinea de drept este garantat principiul libertății de exprimare, astfel că, opiniile expuse public prin orice mijloace de comunicare nu pot afecta decizia pronunțată de o instanță independentă și imparțială.

Celelalte aspecte învederate de petent în susținerea cererii de strămutare, referitoare la modalitatea în care s-a desfășurat cercetarea judecătorească în calea de atac a apelului, nu constituie motive care să conducă la concluzia existenței unei suspiciuni rezonabile a imparțialității judecătorilor investiți cu soluționarea cauzei.

Hotărârile CEDO pe care petiționarul și-a întemeiat cererea de strămutare nu au legătura cu motivele ce sau la baza acesteia. Astfel, hotărârea Cooper vs. Marea Britanie vizează imparțialitatea instanțelor militare, Curtea hotărând că, prezența unui civil în cadrul curții marțiale, care joacă un rol central în cadrul procedurii, constituie una dintre garanțiile importante ale independenței justiției. Cauza Ionuț L. Tudor versus România se referă la posibila lipsă de imparțialitate a unui complet de judecată care soluționează atât cererile privind menținerea măsurilor preventive, revocarea acestora cât și fondul, în condițiile în care, în motivarea încheierilor sub aspectul cererilor privind măsurile preventive, nu s-a rezumat doar la o simplă verificare a acuzațiilor aduse de Ministerul Public, în baza indiciilor temeinice, ci a analizat și fondul cauzei.

Pe cale de consecință, nefiind incident niciunul dintre cazurile de strămutare prevăzute de dispozițiile art.71 alin1 Cod procedură penală, Înalta Curte urmează să respingă, ca neîntemeiată, cererea formulată de inculpatul Voiculescu Dan.

Văzând și dispozițiile art.275 alin.2 Cod procedură penală;

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

Respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată de **petiționarul Voiculescu Dan** pentru strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 25497/3/2012** (255/2014) al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală.

Obligă petiționarul la plata sumei de 100 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 11 iulie 2014